

РЕШЕНИЕ

№ 208

гр. Перник, 05.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Светослава Ив. Алексиева

при участието на секретаря Катя В. Тодорова
като разгледа докладваното от Светослава Ив. Алексиева Административно
наказателно дело № 20211720200848 по описа за 2021 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

С наказателно постановление №21-1158-001173/27.04.2021г., издадено
от началник сектор ПП при ОД на МВР – гр. Перник, на И. С. С. с ЕГН
*****, с адрес ***** на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП е наложено
административно наказание глоба 100 /сто/ лв. за това, че на 17.03.2021 г., в
22.03 часа, в гр. Перник, на ул. Юрий Гагарин, движейки се в посока от ул.
Освобождение към ул. Ленински проспект като водач на МПС – л.а. Форд
Фокус с рег. №*****, на кръстовището с ул. Младен Стоянов навлиза и
преминава на червен сигнал на светофарната уредба, работеща в нормален
режим – нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП.

Против издаденото наказателно постановление в срок е постъпила
жалба от И.С., с която оспорва законосъобразността на издаденото
наказателно постановление като твърди, че при издаването му са допуснати
съществени нарушения на процесуалните правила, че фактическите
обстоятелства по случая са оценени неправилно от контролните органи, както
и че отговорността му е ангажирана за нарушение, което не е извършил.
Твърди, че в момента на навлизане и преминаване през кръстовището
светофарната уредба не е работела при нормален режим, а при включена
жълта мигаща светлина. Моли наказателното постановление да бъде
отменено.

В съдебното производство жалбоподателят не е участвал лично.

Пълномощникът му – адв. Г.Т. поддържа тезите в жалбата, допълва доводите в тяхна подкрепа и пледира за отмяна на издаденото наказателно постановление като незаконосъобразно.

Въззиваемата страна, в съпроводителното писмо към преписката, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли наказателното постановление да бъде потвърдено изцяло, като правилно и законосъобразно. За съдебно заседание – редовно призована – не е изпратила представител.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, вр. чл.84 от НПК, както и доводите на страните, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в предвидения в закона срок от лице, имащо правен интерес, поради което е допустима, а разгледана по същество е и основателна.

От фактическа страна:

На 17.03.2021 г. вечерта, свидетелите Е. В. П. – Г. и А. Л. П. – полицаи във Второ РУ - ОДМВР - Перник изпълнявали служебните си задължения на територията на град Перник. В 22.03 часа със служебен автомобил се намирали в района на кръстовището от ул. Юрий Гагарин и ул. Младен Стоянов, кв. Мошино. Посоката им на движение била от ул. Мл. Стоянов надясно към кв. Изток. Достигайки кръстовището, в момент на извършване на маневра завиване надясно, за да продължат по ул. Юрий Гагарин към ул. Ленински проспект, кв. Изток, през кръстовището пред тях преминал движещ се направо по ул. Юрий Гагарин в същата посока лек автомобил Форд Фокус с рег. № *****. Полицейските служители констатирали несъобразяване на водача на превозното средство със светлинните сигнали на светофарната уредба, подадени в същия момент, поради което последвали водача подавайки му светлинен и звуков сигнал за спиране. Същият спрял на известно разстояние след кръстовището. Служителите на МВР установили самоличността му – И. С. С., и го уведомили, че за извършеното нарушение ще бъде съставен АУАН.

За констатираното нарушение на място срещу него било образувано административнонаказателно производство с акт за установяване на административно нарушение серия ГА, №331703/17.03.2021г., като актосъставителят – свид. Е.П. – Г. приела, че И.С. виновно е нарушил разпоредбата на чл.6, т.1, предл.2 от ЗДвП, тъй като навлязъл и преминал кръстовището на червен сигнал на светофарната уредба, работеща в нормален режим. При съставяне на акта било отразено, че С. няма възражения относно вмененото му нарушение.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не постъпили допълнителни писмени възражения.

На 27.04.2021г., въз основа на събраните по преписката доказателства и след проверка по реда на чл.52, ал.4 от ЗАНН, наказващият орган приел, че са

налице основанията по чл.53, ал.1 от ЗАНН и издал наказателно постановление, с което ангажирал административнонаказателна отговорност на И.С. за нарушението по-горе.

В горния обем изложената фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите Е. В. П. – Г. и А. Л. П., съставеният АУАН серия ГА, №331703/17.03.2021г., заверено копие на заповед № 8121з – 515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи, писмо, изх. № 21/слу-4170-1/08.06.2021г. от Кмета на Община Перник.

От правна страна, съдът намира следното:

При извършване на служебна проверка за законосъобразност, съдът не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в развитото се срещу жалбоподателя административнонаказателно производство.

Съдът не констатира нарушение и на императивните изисквания в чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН – нарушението е описано ясно, с излагане в пълнота на всички обстоятелства относими към фактическия състав на посоченото административно нарушение, описанието му съответства на правното му квалифициране, поради което правото на защита на жалбоподателя не е ограничено.

Не е нарушено и изискването в чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Вярно е, че задължението на водачите на пътни превозни средства да съобразяват поведението си със светлинните сигнали е регламентирано общо в чл.6, т.1, пр.2-ро от ЗДвП, сочена като нарушена в случая. Конкретизация на това задължение се съдържа в разпоредбите на чл.12 от ЗДвП и Глава осма от Правилника за прилагане на ЗДвП, които регламентират мястото на поставяне на светофарни уредби и значението на светлинните сигнали, както и в НАРЕДБА № 17 от 23.07.2001 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали, издадена на основание чл.14, ал.1 от ЗДвП.

В случая отговорността на жалбоподателя е ангажирана на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП, която самостоятелно установява състав на административно нарушение и същевременно определя санкцията, която следва да се наложи за него. Фактическото описание на нарушението в акта и постановлението изпълва елементите от състава на визираната административнонаказателна норма, поради което императивното изискване за посочване на нарушената законова разпоредба е изпълнено и правото на защита на жалбоподателя не е засегнато.

По същество :

Именно в тази насока е същинското възражение на И.С. в жалбата, поддържано и от пълномощника му, тъй като оспорва да е преминал през кръстовището при изложените обстоятелства, а именно на червен, забраняващ преминаването, сигнал на работеща в нормален режим светофарна уредба, а оттук да е извършил нарушение на светлинната

сигнализация при движението си. Твърди, че фактическите обстоятелства по случая са неправилно установени, тъй като в същия момент светофарната уредба не е работела нормално /светела е жълта мигаща светлина/, което е довело до достигане до необосновани фактически и правни изводи относно наличието на извършено нарушение.

Изводът си, че жалбоподателят е извършил нарушението, наказващият орган е формирал единствено въз основа констатациите в акта за установяване на нарушението. Съгласно чл. 53 от ЗАНН наказателно постановление се издава, когато е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В административнонаказателното производство тежестта на доказване лежи върху АНО, като жалбоподателят не е длъжен да доказва, че не е извършил нарушенията, респ., че не е действал виновно, нито е допустимо да се правят изводи в негова вреда ако не е доказал възраженията си. Регламентираната в чл.189, ал.2 ЗДвП доказателствена сила на съставения акт за нарушение не обвързва съда. Отразените в него обстоятелства, послужили като фактическо основание за ангажиране административнонаказателната отговорност на жалбоподателя подлежат на доказване в съдебното производство със средствата и способите по НПК, в съответствие с правилата и принципите в кодекса, като доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила и доказателствената тежест остава за административнонаказващия орган, съобразно презумпцията за невиновност в чл.16 от НПК, приложима и в административнонаказателното производство с оглед чл.84 от ЗАНН.

В този контекст, събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства не установяват по несъмнен начин обстоятелствата по чл. 53 от ЗАНН. Разпитаните в съдебното следствие свидетели – актосъставителят Е. П. – Г. и А. П., потвърждават направените в акта констатации. Заявяват, че светофарната уредба е работела в нормален режим, както и че предвид местоположението на служебния им автомобил спрямо кръстовището и разположението на трисекционния светофар, подаващ сигнали за посоката на движение на жалбоподателя, при преминаването му са имали възможност и ясно са възприели червения сигнал, при който навлязъл и преминал. При съставяне на акта, актосъставителят с изключителна прецизност е определил момента на извършване на нарушението, посочвайки, че същото е извършено в двадесет и два часа и три минути /22.03 ч./. Времето на извършване на нарушението е особено важен реквизит от съдържанието на акта и постановлението, който е меродавен за решаване на въпроса извършено ли е вмененото нарушение, тъй като установяването на елементите от състава му се преценява винаги към посочения времеви момент.

В този аспект показанията на свидетелите са в противоречие със събраните по искане на жалбоподателя писмени доказателства. От писмо изх. № 21/слу-4170-1/08.06.2021г. на Община Перник се установява, че

светофарната уредба на кръстовището от ул. Юрий Гагарин и ул. Младен Стоянов работи в нормален режим на работа от 06.00 часа до 22.00 часа, а от 22.00 часа до 06.00 часа - в режим на жълта мигаща светлина. Отговорът на собственика на пътя дава информация и за това, че смяната на светлинните сигнали на кръстовището се е извършвала автоматично от контролер (режим на автоматично управление), при което, предвид настройката на контролера, на 17.03.2021г. в 22.00 часа се е включила жълта мигаща светлина, т.е., в посочения точен час на нарушението - 22.03 такава е била светлинната сигнализация. Информацията е предоставена с оглед задълженията, свързани с управлението на светлинните сигнали от собственика или администрацията, която управлява пътя, съобразно чл.41, ал.2, вр. ал.1 от НАРЕДБА №17 от 23.07.2001 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали и съдът изцяло я кредитира.

Това писмено доказателство сериозно разколебава доказателствената сила на останалите гласни и писмени доказателства. Безспорно, възможно е нарушението да е констатирано от служителите на МВР непосредствено преди 22.00 часа, т.е., преди преминаването в режим „жълта мигаща светлина“, но поради определени обективни обстоятелства /например разминаване между таймера на контролера на светофарната уредба и ползваното от свидетелите средство за измерване на времето/ в акта да е отразен час 22.03ч. Както се посочи обаче, именно определеният времеви момент на извършване на нарушението е меродавен при решаване на въпроса осъществен ли е състава на конкретното административно нарушение. По делото са събрани доказателства за това, че в посочения от актосъставителя час светофарната уредба на кръстовището е излязла извън нормалния си режим на работа, което разколебава направените в съдържанието на акта констатации и идва в потвърждение на възраженията на С. в жалбата.

Съгласно чл. 37от ППЗДвП „Жълта мигаща светлина, подавана от пътен светофар или от друго устройство, означава "Внимание!". Водачите и пешеходците могат да продължат движението си, но са длъжни да бъдат внимателни и предпазливи.“ Следователно, при такова фактическо положение навлизането и преминаването през кръстовището от страна на жалбоподателя не е съставомерно деяние, доколкото административнонаказателната разпоредба на чл.183, ал.5, т. 1 от ЗДвП предвижда наказване за преминаване при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването. Жалбоподателят може да отговаря за несъобразяване със светлинната сигнализация, но при други обстоятелства - ако при преминаването си не е бил внимателен и предпазлив и е създал затруднение или опасност за движението от гледна точка специалните правила за преминаване през кръстовище. Такива факти не са предявени като част от административнонаказателното обвинение, соченият като нарушител не е провеждал защита срещу тях, поради което не е допустимо преквалифициране на нарушението.

Предвид изложеното, възраженията на И. С. - че не е извършил

нарушението, не могат да бъдат игнорирани като недостоверни и защитни.

Изложеното мотивира съдебния състав да приеме, че нарушение по чл.6, т.1, пр.2 от ЗДвП не е доказано по несъмнен начин, тъй като събраните доказателства не позволяват формиране на категоричен извод, че фактите, относими към състава на нарушението са установени точно и че законосъобразно жалбоподателят е бил привлечен към административнонаказателна отговорност.

С оглед презумпцията за невиновност в чл.16 от НПК, намиращ субсидиарно приложение в административнонаказателното производство, изложеното е достатъчно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление като незаконосъобразно.

Въпреки изхода на делото и обстоятелството, че И.С. е представляван в съдебното производство от адвокат, присъждане на разноски не се дължи, тъй като няма данни такива да са направени и не се претендират.

Мотивиран от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №21-1158-001173/27.04.2021г., издадено от началник сектор ПП при ОД на МВР – гр. Перник, с което на И. С. С. с ЕГН *****, с адрес ***** на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба 100 /сто/ лв. за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Перник на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс - в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____